

Het fiscale plaatje achter de citymarketing

Stefaan KINDT • zaakvoerder ALASKA KORTRIJK - IEPER
Peter HACKE • zaakvoerder ALASKA BRUGGE

Stefaan Kindt

Peter Hacke

Zoals u in dit themanummer kunt lezen, dringt 'marketing' stilaan - of moeten we zeggen eindelijk - in meerdere of mindere mate door tot de steden en gemeenten. Waarom ook niet? Steden en gemeenten zijn in een aantal opzichten ook economische dienstverleners en moeten zichzelf bijgevolg ook 'verkoppen'. Zij hebben daarbij het voordeel om over een aantal fiscale instrumenten te beschikken.

Het meest bekend is het voorbeeld van de aanvullende gemeentebelastingen of gemeentelijke opcentiemen. Dat is een percentage dat de gemeente heft, bovenop de federale inkomstenbelasting. De gemeenten De Panne, Knokke-Heist en Koksijde, hebben ervoor gekozen om deze op nul te zetten. Op die manier pogen zij de lasten van de gemeente niet uitsluitend buitensporig te leggen op hun inwoners, maar eerder te spreiden over alle gebruikers van de infrastructuur en diensten van de gemeente zoals tweedeverblijvers, eigenaars, ...

De 'duurste' gemeenten in West-Vlaanderen qua opcentiemen zijn

Roeselare met 8,5% en Heuvelland met 9%. In Heuvelland hadden ze recent nog de euvele moed om wedstijden die de Kemmelberg aandoen ook te belasten.

De meeste gemeenten zitten tussen 7 en 8% (cijfers inkomstenjaar 2012).

Naast de opcentiemen zijn sommige gemeenten erin geslaagd om de federale overheid te verleiden tot gunstmaatregelen voor hun gemeente. Zo is er bijvoorbeeld een vrijstelling voorzien voor de personenbelasting op woningen in zones voor positief grootstedelijk beleid.

Wanneer er structurele verbouwingen gebeuren aan woningen in deze gemeenten of in delen van deze gemeenten, worden

de eigenaars beloond met een zesjarige opschorting van de verhoging van hun kadastraal inkomen.

Wel te verstaan enkel voor de personenbelasting, niet voor de onroerende voorheffing.

Deze laatste komt immers grotendeels toe aan de gemeenten.

Het gaat in Vlaanderen om delen van Brussel, Gent, Antwerpen, Hasselt en in onze contreien ook Oostende.

Zo ook genieten sommige gemeenten van een verlaagd btw-tarief van 6% bij afbraak van oude sites gevolgd door heropbouw van woningen. Voor heel België is dat van

toepassing op 32 steden en gemeenten. In West-Vlaanderen gaat het om Brugge, Kortrijk, Oostende en Roeselare.

Gemeenten kunnen ook via eigen initiatieven zorgen dat hun inwoners kunnen genieten van fiscale aftrekken. Zo kan de gemeente een 'Plaatselijk WerkgelegenheidsAgentschap' of PWA oprichten, dat de gebruikers recht geeft op een belastingvermindering.

Een PWA is een vzw opgericht door één of meer gemeenten, met als doel werklozen tewerk te stellen in jobs die niet tot het gewone arbeidscircuit behoren. De burgers of instellingen die een beroep doen op een PWA'er genieten een belastingvermindering van 30%.

Er komt echter maximaal 1.380 euro per persoon per jaar aan PWA- en dienstencheques in aanmerking voor

belastingvermindering.

De PWA'er geniet in de praktijk een belastingvrije vergoeding van 4,10 EUR per uur.

Exotische gemeentebelastingen

Tot slot zijn er de eigenlijke gemeentebelastingen. Die bestaan in de meest diverse en exotische vormen. De interessante lijst van alles wat ooit ontsproten is aan de koker van de lokale gemeentebesturen kan gevonden worden op <http://binnenland.vlaanderen.be/fiscaliteit/overzicht-belastingen-en-retributies-gemeente>. Bij het consulteren van de lijst is het niet verwonderlijk dat men het vaak heeft over "pestbelastingen".

Vermakelijkheden, privéclubs, barpersoneel, reinigen van aalputten, luxepaarden en honden, ... komen onder meer voor op die lijst. Minder onschuldig

was de gemeentebelasting op motoren en drijfkracht. Gelukkig is deze zowat overal afgeschaft omdat ze inging tegen het stimuleren van de economische activiteit.

Er is een belangrijke taak weggelegd voor de gemeenten om zorgvuldig om te gaan met deze gemeentetaksen en met belastingen in het algemeen. Zeker nu de gemeentekassen onder druk staan zou de reflex kunnen bestaan om de belastingen weer te verhogen.

Een gemeente is weliswaar een "overheid" en staat dus mee in voor het algemeen welzijn. Hetgeen echter niet belet dat het vervullen van die taak ook door een bedrijfsbril mag gezien worden.

De gemeente als 'homo economicus': een economisch wezen dat gericht is op de bevrediging van zijn behoeften op efficiënte, rationele en logische wijze. ■